

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน และดังนั้นคุณต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคุณ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ทำให้ลูกหลับใหลในหนทางของความไม่รู้? ความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** การพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปีคือสิ่งที่ทำให้ทุกคนนอนหลับในการหลับใหลของความไม่รู้ และด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาสูญเสียดวงตาของความรู้ พวกเขาพิจารณาว่าบ้านอยู่ห่างไกลมาก: พวกเขาไม่สนใจในสติปัญญาของพวกเขาคือพวกเขาต้องเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของพวกเขาที่นี้เป็นเวลานับแสนปี ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้บ้านอยู่ใกล้มากเวลานี้เราต้องทำความเพียรพยายามและกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม

โอม ซานติ เวลาที่พ่อมาเตือนลูกที่สุดแสนหวานถึงบ้านของคุณ แม้ว่าผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะจดจำบ้านเช่นกัน พวกเขาไม่รู้อะไรเลยว่าจะไปที่นั่นได้อย่างไรหรือเมื่อไหร่ จากการพูดว่าช่วงเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี พวกเขาถึงบ้านของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะยังคงเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี้เป็นเวลาหลายแสนปีและดังนั้นพวกเขาจึงลืมบ้าน เวลาที่พ่อเตือนลูกว่า ลูกๆ บ้านของคุณอยู่ใกล้มาก เวลาที่คุณจะไปบ้านของคุณ พ่อมาเพราะลูกๆ เรียกหาพ่อ ลูกจะมากับพ่อหรือไม่? นี่คือนิสัยที่ง่ายตายยาก! ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาไม่รู้ว่าคุณจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นเมื่อไหร่ การหลุดพ้นถูกเรียกว่าบ้าน เพราะด้วยการพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พวกเขาลืมพ่อและบ้านเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากจากการพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปี มันเหมือนราวกับว่าพวกเขาได้นอนหลับไปในการหลับใหลของความไม่รู้ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเลย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแสดงให้เห็นว่าบ้านอยู่ห่างไกลออกไปมาก พ่อพูดว่า นาอัศจรรย์! เวลาที่คุณต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าคุณจะทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาหลายแสนปี ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าคุณจะเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อไหร่ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคำนวณเป็นหลายแสนปี ผู้คนลืมพ่อและบ้าน สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน แต่พวกเขาก็ทำให้บ้านอยู่ห่างไกลออกไปมากโดยไม่จำเป็นเลย! เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆ บ้านของคุณอยู่ใกล้มาก เวลาที่พ่อมาเพื่อพาคุณกลับไป คุณต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามคุณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกได้อาบน้ำในแม่น้ำคงคา ฯลฯ แต่ไม่มีลูกคนไหนที่กลับมาบริสุทธิ์ หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็จะกลับบ้านไปแล้ว อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้อะไรเกี่ยวกับบ้านและลูกไม่รู้เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ ผู้คนได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจรและดังนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถหยุดได้ เวลาที่พ่อพูดว่าความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะสิ้นสุดลง ยังคงมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่ว่าคุณจะเห็นความทุกข์เป็นเวลาหลายแสนปี ไม่มีเรื่องของหลายแสนปี ลูกมีประสบการณ์กับความทุกข์อย่างแท้จริงในยุคเหล็กเมื่อลูกสกปรกจากกิเลสมากมาย ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกอยู่ในสภาพราใจ ลูกมีความเข้าใจบางอย่าง แต่เวลานี้ลูกกลับมาไม่รู้คิดโดยสิ้นเชิง! เวลาที่ลูกๆได้รับการบอกว่า หากลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข, จงกลับมาบริสุทธิ์! มีการจดจำระลึกถึงและนำเอาภาระของบาปของหลายชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของคุณออกไปด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกจะกลับมามีความสุขอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อผู้นำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อพูดว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคุณ กิเลสทั้งหลายเรียกได้ว่าเป็นวิญญาณปีศาจร้าย วิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภก็ไม่มียิ่งหย่อนเลย วิญญาณปีศาจร้ายนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างมากที่ทำให้ผู้คนสกปรกอย่างสมบูรณ์ แม้กระทั่งความละโมภก็ทำให้ลูกทำบาปอย่างมาก กิเลสทั้งหลายเป็นวิญญาณปีศาจร้ายที่แข็งแกร่งมาก ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมด เป็นสิ่งที่ยากที่จะละทิ้งความละโมภเช่นเดียวกับการละทิ้งตัณหาราคะ แม้การละทิ้งความผูกพันยึดมั่นก็ยากพอๆกับการละทิ้งตัณหาราคะ พวกเขาไม่สามารถละทิ้งมันได้ พ่อได้อธิบายของชีวิตของคุณทั้งหมดแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นเชือกของความผูกพันยึดมั่นยังคงผูกอยู่เช่นกัน แม้แต่ความโกรธก็ละทิ้งด้วยความยากมาก ผู้คนพูดว่า ฉันรู้สึกโกรธลูกๆ พวกเขาพูดถึงคำว่า “โกรธ” ไม่ควรมีวิญญาณปีศาจร้ายเข้ามา ลูกต้องมีชัยชนะเหนือวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้น พ่อพูดว่า เพียรพยายามต่อไปตราบจิตใจที่พ่อยังอยู่ที่นี้ พ่อจะยังอยู่ที่นี้อีกกี่ปี? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว พ่อใช้เวลาพอสมควร เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะรู้วงจรโลก ความรู้ทั้งหมดเข้าไปในสติปัญญาของคุณในเจ็ดวัน แต่ต้องใช้เวลาสำหรับบาปของหลายชาติเกิดที่จะถูกตัดออกไป นี่คือนิสัยที่ยากลำบาก บาบให้เวลาแก่ลูกสำหรับสิ่งนี้ มีการต่อต้านอย่างมากจากมายาเพราะเธอทำให้ลูกลืมโดยสิ้นเชิง ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกไม่ได้นั่งในการจดจำระลึกถึง

ตลอดเวลา สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในหลายทิศทาง เหตุนี้เองที่ลูกต้องใช้เวลาในการทำความเพียรพยายามและถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก การศึกษาเป็นเรื่องง่ายมาก ลูกที่รู้จักจะเข้าใจในเจตน์ว่าความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิดขึ้นหมุนไปอย่างไร อย่างไรก็ตามต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีความปั่นป่วนอย่างมาก เพราะสิ่งนี้ ผู้คนเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้องและพวกเขาเคยเป็นเหตุของการประณามโดยกล่าวว่า บราห์มา กุมารีทำให้ทุกคนเป็นพี่น้องชายและหญิง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ถูกต้องอย่างแน่นอน พวกเราจะสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไรถ้าพวกเราไม่กลายเป็นลูกของประชากรบาปบราห์มา? เราจะสามารถเปลี่ยนเป็นผู้ที่มีดวงตาอารยธรรมจากผู้ที่มีดวงตาอาชญากรได้อย่างไร? นี่เป็นวิธีที่ดีมาก เราคือบราห์มากุมารและกุมารี และดังนั้นพวกเราเป็นพี่น้องชายหญิง ลูกได้รับการช่วยเหลืออย่างมากด้วยสิ่งนี้ในการทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรม มังานของบราห์มาด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพมีการก่อตั้งโดยผา นบราห์มา นั่นคือมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นเทพ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลมากที่สุด ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้ ศูนย์ต่างๆเปิดขึ้นเพื่อให้คำแนะนำของพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้าไม่มีตัวตนในขณะที่กฤษณะเป็นผู้ที่มีร่างกาย เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ผู้คนพูดว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่มีคำแนะนำตัวของพระเจ้า ลูกอธิบายอย่างมากแต่ผู้คนก็ยังไม่เข้าใจ ผู้ที่มีร่างกายต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ไม่สามารถได้รับมรดกจากพวกเขาได้ ดวงวิญญาณทั้งหลายได้รับมรดกนี้จากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่มนุษย์ได้ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ ลูกได้เร่ร่อนไปทั่วอย่างมากเพื่อที่จะพบพ่อนั้น ก่อนหน้าลูกเคยกราบไหว้บูชาชาวเทานั้นและลูกก็ไม่ได้ไปหาใครอื่นเลย นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ไม่มีวัด ฯลฯ จำนวนมากมายที่สร้างให้แก่ผู้อื่น เวลามีภาพลักษณ์มากมายและผู้คนก็สร้างวัด ฯลฯ มากมาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าไม่มีหนทางใดไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในคัมภีร์ เพียงพ่อผู้เดียวที่แสดงสิ่งนั้นให้แก่ลูก พวกเขาเฝ้าแต่สร้างวัดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงแล้ววัดนั้นสร้างขึ้นให้กับเหล่าเทพที่อาศัยอยู่ในยุคทองเท่านั้น ไม่มีวัดที่สร้างขึ้นให้แก่มนุษย์คนอื่นเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กราบไหว้บูชาเทพที่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นมนุษย์เช่นกัน, พวกเขาก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งจึงกราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกเองเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชามนุษย์หมายถึงการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า ร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า เวลาลูกต้องไปสู่อินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น เวลานั้นพ่อพาลูกกลับไปกับพ่อแล้วลูกจะลงมาในยุคทอง พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ มีสองดินแดนที่บริสุทธิ์: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันทุกวงจร ลูกแบกรับความทุกข์มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเพลงเช่นกันว่า พวกเราได้ไปทั่วทั้งสี่ทิศ แต่ก็ยังอยู่ห่างไกลจากท่าน! เราอยู่ห่างไกลจากใคร? จากพ่อ เพื่อที่จะได้พบกับพ่อ ลูกได้เดินทางไปทั่วชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตามลูกยังคงอยู่ห่างไกลจากพ่อ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ได้ ดังนั้นนี่คือละครของ 5000 ปี ลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามตามละครเช่นเดียวกับที่ลูกทำในวงจรก่อนหน้านี้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาในระดับเดียวกัน นี่คือการเรียน นี่คือการศึกษาราชายโคะ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะปรากฏตัวขึ้น ประชากรของโลกที่ไม่มีตัวตนจะถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน จะไม่มากกว่าหรือน้อยกว่า มีจำนวนนักแสดงที่แน่นอนในการเล่น แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด จำนวนนั้นก็ต้องแม่นยำและพวกเขาจะมาเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกจะไปสู่โลกใหม่และที่เหลืทั้งหมดจะไปที่นั่น(บ้าน) หากลูกคนไหนต้องการนับพวกเขาในขณะนี้, ลูกสามารถนับได้ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกซึ้งมาก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำอธิบายที่ให้ไว้ในตอนต้นกับคำอธิบายที่ให้ในตอนนี้ การศึกษาต้องใช้เวลา ไม่มีใครได้เป็นข้าราชการอินเดีย (ICS) ได้ในทันที การศึกษาเกิดขึ้นตามลำดับกันไป พ่อทำทุกสิ่งให้ง่ายดายมากและอธิบายแก่ลูกเพื่อที่ว่าความรู้จะสามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างง่ายดาย แต่ละวันพ่อเฝ้าแต่อธิบายประเด็นใหม่ๆ เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มา พ่อมาแล้ว ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาสโตประธาน แล้วลูกจะต้องลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อพูดว่าลูก ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองที่ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ เป็นความมหัศจรรย์เช่นนั้นที่ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กเล่นบทบาทที่ใหญ่โตมาก สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ ท่านไม่สามารถมองเห็นได้ บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการมีนิมิตของดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า ลูกจะมีนิมิตอะไรของดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กเช่นนั้น? พ่อคือผู้ที่ลูกต้องรู้จัก เป็นสิ่งที่ยากที่จะเห็นพ่อ ดวงวิญญาณได้รับอวัยวะทางร่างกายเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่

เพียงใดเป็นความอัศจรรย์! ดวงวิญญาณไม่เคยเห็นเหนื่อย นี่คือการที่ไม่สูญสลายและถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่สามารถถามว่ามันถูกสร้างขึ้นเมื่อใด สิ่งนี้เรียกว่าคงอยู่ตลอดไป ถามผู้คนว่า คุณเริ่มเฝารวันเมื่อไหร่? และเริ่มศึกษาคัมภีร์เมื่อใด? เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาจะพูดว่า ชั่วโมงนี้! พวกเขาสับสน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกได้รับการสอน ลูกรู้ว่าลูกเคยไม่รู้คิดอย่างสมบูรณ์และเวลานี้ลูกมีความเข้าใจที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือการศึกษามีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือการศึกษามีขีดจำกัด เป็นกลางวันครึ่งวงจร และกลางคืนครึ่งวงจร ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์แม้แต่หนึ่งเป็นเวลา 21 ชั่วโมง มีคำกล่าวว่า แม้แต่เส้นผมของลูกก็ไม่พันกันยุ่ง! ไม่มีใครเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ สิ่งที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข ที่นี้มีความสุขเลย สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ต้องมีบุคลิกภาพที่ดีมาก มีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีความเสียหายและความสูญเสีย เวลานี้พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของคุณประโยชน์เลยในเวลานี้ เวลานี้จะมีความสูญเสียและความสูญเสียต่อไป เวลาสำหรับการทำลายล้างกำลังมา และดังนั้นคุณคิดว่าอะไรเกิดขึ้นในเวลานั้น! เมื่อไม่มีฝนเลย เมล็ดข้าวก็จะแพงมาก ไม่ว่าพวกเขาจะพูดว่าจะมีเมล็ดข้าวมากมายเพียงใดหลังจากสามปี พวกเขาก็ยังจะต้องนำเข้าเมล็ดข้าวเหล่านั้นจากต่างประเทศ เวลานี้จะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถได้รับแม้กระทั่งเมล็ดข้าวเม็ดเดียว ภัยพิบัติมากมายกำลังจะมา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่า “ภัยพิบัติของพระเจ้า” เมื่อไม่มีฝนใดๆ ก็จะมีคามอดอยากอย่างแน่นอน วัตถุประสงค์ทั้งหมดจะเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ในหลายพื้นที่ฝนทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก ลูกรู้ว่าพ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกกำลังถูกทำให้เป็นนารายณ์จากคนธรรมดาอีกครั้งหนึ่ง เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่สอนบทเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เมื่อใครบางคนศึกษามากมายเพียงใดก็ตาม เขาก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น พ่อตั้งใจให้ลูกเพียรพยายาม หากลูกเพียรพยายามน้อยลง ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ครูจะอธิบายแก่นักเรียน เมื่อลูกทำให้ผู้อื่นคล้ายกับตัวลูกเอง ก็สามารถรู้ได้ว่าลูกศึกษาได้ดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีภาระของบาปมากมายบนศีรษะของลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป นี่คือการจารึกแสงบุญทางจิต สอนเด็กเล็กๆ ให้จดจำชีพบาบา พวกเขามีสิทธิ์เช่นกัน พวกเขาจะไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่เลย พวกเขาจะจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้น โดยการทำความเพียรพยายามพวกเขาก็สามารถได้รับประโยชน์เช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของนารายณ์จากคนธรรมดา จงเรียนรู้บทเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นคล้ายคลึงกับตัวลูกเอง
2. ทำความเพียรพยายามที่จะตัดเชือกของความผูกพันยึดมั่นและความละโมภ เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายสามารถเข้ามาในลูกได้เลย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดโดยการมีสำนึกถึงรูปที่มีสิทธิ์ทั้งหมดต่ออำนาจในการปกครองของลูกและรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก
รักษาสำนึกไว้เสมอ: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้ที่ประทานที่ให้ผู้อื่นฉันไม่ใช่ผู้รับ แต่เป็นผู้ประทาน เช่นเดียวกับที่พ่อให้กับลูกทุกคนด้วยความยินยอมพร้อมใจของท่าน ในทำนองเดียวกันลูกต้องกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ต่อไปและอย่าได้ร้องขออะไร รักษาสำนึกในรูปของการมีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองและการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไว้ ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกจนถึงทุกวันนี้และขอบางสิ่งบางอย่างหรือพวกเขาขอให้ได้รับการปกป้อง ดังนั้นลูกคือผู้ที่ปกป้องไม่ใช่ผู้ที่ร้องเรียกหาให้มีการป้องกัน อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะเป็นผู้ประทาน จงกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าด้วยการจดจำระลึกถึง, งานรับใช้, ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์

คติพจน์: ความสุขในพฤติกรรมของลูกและบนใบหน้าของลูกเป็นสิ่งชี้บอกของบุคลิกภาพทางจิตวิญญาณ

*** โอม ขานติ ***